

Pasi Hujasen lähettikirje 7/2025, 30.07.2025

Joskus hinta yllättää

Pääsääntöisesti voi sanoa, että erilaiset palvelut ovat Venäjällä paljon halvempia kuin Suomessa. Auton lampun vaihto maksaa muutaman euron jne.

Tuutarin seurakuntalainen tilasi kesämökilleen 6x2 metriä olevan varaston. Hinta oli noin 1100 euroa. Epäilen, että Suomessa sillä ei olisi saanut edes puutavaraa. Metalliovi sisältyi hintaan kuten pystytyskin. "Maalaus" ei toki kuulunut hintaan, vaan sen seurakuntalainen teki itse, Pinotexillä.

Huomaa taustalla näkyvä "Ladani".

Hän pyysi minua asentamaan tontin kiertävässä aidassa oleviin kahteen pieneen porttiin lukot. Isäni oli peltiseppä ja osaan jonkin verran myös metallitöitä. Lukot tulivat asennetuiksi.

Kaikenlaista on tullut tehtyä: Hatsinassa korjasin alttarilla olevaa Paavalin patsasta, Tuutarissa olen tehnyt monenlaisia remontteja. Seurakuntalaisetkin pyytävät välillä remonttiapua.

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. Keltaiset pellot palasivat
Heinäkuussa oli taas keltaisia pelloja.
Epäilen, että alkukesän keltaiset pellon olivat rapsia ja tämä myöhempi sato rypsiä.
Minulle kerrottiin, että hyönteismyrkky neonikotenoidien kieltö EU:ssa on vaikeuttanut rypsin/rapsin viljelyä. Epäilen, että Venäjällä sellaista kieltöä ei ole. Ainakin traktorit levittävät jotain myrkkyä pelloille.
2. Syödään sitten makaronia
Alkukesän kylmät ja sateiset säät ovat joillakin kylillä tuhonneet melkein koko sadon.
Eräs Skuoritsan seurakuntalainen kertoi, että hän meni perunapellolle, mutta siellä ei ollut mitään. Myös porkkanat ja punajuuret olivat hukkuneet.
Eräs seurakuntalainen sanoikin: "Syödään sitten makaronia!"
Kylillä asuville eläkeläisille kyse ei ole vain ruoan mausta, vaan sen hinnasta. Perunoiden hinta kolminkertaistui viimeisen vuoden aikana – nyt se on usein noin euron kilo. Ja talvella varmasti enemmän, kun ongelmia on ollut myös kuivuuden takia.
3. Kummallisia unia
Olen usein nähnyt kummallisia unia.
Joskus ne ovat liittyneet autooni – siinä on taas ongelmia hiukkassuodattimen kanssa – joskus työhön liittyviin asioihin.
Nykyään korostetaan, että terveyden ensimmäinen edellytys on hyvä uni. Ikävä kyllä herään usein 4-6 aikaan yöllä. Onneksi useimmiten saan aika helposti uudelleen unta, mutta joskus luen tunnin tai pari, ennen kuin saan taas unta.
4. Nurkkapatriotismia
Euroviisuilta ajoin Pohjanmaalta Imatralle ja kuuntelin radiosta Euroviisujen selostusta.
Kaksi selostajaa lähinnä aprikoivat, voittaako Suomi ja Ruotsi tulee toiseksi vain päinvastoin.
No, Ruotsi tuli neljänneksi ja Suomi ei oikein menestynyt.
Onneksi eurooppalaisilla ei ole yhtä huono musiikkimaku kuin meillä vaikuttaa olevan.
5. Ruotsalaista logiikkaa
Matkoilla luen dekkareita.
Ostin Anna Jonssonin kirjan "Outoja lintuja".
Kirjan idea oli se, että Gotlannin saarella puhkesi lintuinfluenssaepidemia.
Kuitenkin alkupuolella sanottiin, että vain kerran on voitu todeta lintuinfluenssan tarttuneen ihmisestä toiseen. Vaan pian tauti leviää ympäri saarta. Olisi edes jätetty tuo maininta pois, niin olisi ollut jotain logiikkaa.
Loppupuolella kerrotaan, kuinka humalainen lähti ohittamaan lautalle menevien jonoa ja ajoi kolarin. Aikaisemmin oli kuitenkin kerrottu, että lauttaliikenne oli keskeytetty, ettei tauti leviäisi mantereellekin.
Helsingin Sanomien arvostelija: "Ruotsalaisen jännityksen luottonimi."
Kuten karhuhera Baddington totesi: "Kyllä en tykkää!"
6. Skuoritsassa sopivan viileää
Pietarin seudullakin oli hellettä heinäkuun alkupuolella.
Minulla oli jumalanpalvelus Skuoritsassa. Lämpömittari näytti +19. Paksut kiviseinät eivät vielä olleet lämmenneet.
Talvella ongelma on kirkon kylmyys, kerran oli vain +3.

Rajalla ei aina ole ongelmia

Kun heinäkuussa menin Viron kautta Venäjälle, rajaylitys oli harvinaisen sujuva.

Tietysti Narvassa piti seisoa jonossa noin 4 tuntia, mutta se ei ole edes pitkä aika. Jono veti aika hyvin, ei suuria pysähdyksiä

Kun pääsin passintarkastukseen, passintarkastaja oli hyvin tiukka miesrajavartija. Mutta hän toimi oikein: hän vaati, että jos joku poistuu jonosta – vessaan tai kahvilaan – hänen on otettava tavaransa mukaan. Jotkut paikalliset ihmettelivät, miksi? Entä jos kyseessä oli terroristi ja laukussa pommii? Ei lentokentällä voi jättää matkatavaroita ilman valvontaa.

Kerran hän sanoi minulle raja-aseman sisällä, että minun pitää antaa molemmat passit – luuli minua varmaan Virossa asuvaksi venäläiseksi. Oli ehkä kuullut, kun keskustelin jonossa venäjäksi. Vai olenko jo ”maastoutunut” niin hyvin? Kun sanoin, että minulla ei ole kuin Suomen passi, hän alkoi puhua minulle hyvää suomea. Kysyin, mistä hän oli oppinut suomen? ”Pikkukakkosesta.” Sen jälkeen olemme puhuneet keskenämme suomea.

Hän on käynyt poliisikoulun Suomessa ja on nyt eläkeläisenä töissä rajavartiossa.

Kun annoin passin, hän kysyi, mihin olen menossa. ”Pietariin, Hatsinaan, Puškiniin ja Krasnoje Seloon sekä monille kylille – babuskat odottavat.” Sitten hän kysyi, paljonko minulla on rahaa – annoin rahanvaihtokuitin. Hän taisi kirjata senkin tiedot tietokoneelle. Sitten hän toivotti minulle ”Kaikkea hyvää – ja babuskoille myös!”

Sitten oli vuorossa Viron tullit. Tullivirkailija – nainen – katsoi kovin ylimalkaisesti matkalaukkua ja sanoi: ”Minä muistan teidät, olette olleet aikaisemminkin. Hyvää matkaa!”

Tietysti minut muistetaan, koska minulla on papinpaita ja -risti kaulassa.

Venäjän puolella meni vajaa puoli tuntia.

Passintarkastaja muisti minut, niinpä ei ollut kysymyksiä.

Tullissa ei ollut yhtään tuttua virkailijaa. Laitoin tavarat röntgeniin ja minulta kysyttiin, onko minulla metallia. Sanoin, ettei ole, mutta tiedän, mistä virkailija oli kiinnostunut.

Aikanaan yksi suomalainen oli väittänyt, että joulukuusenkynttilöistä ei enää tehdä. Ostin niitä 800 kappaletta – halvempia siten kuin 20 kappaleen paketissa. Olen vienyt niitä pienempinä erinä Hatsinan ja Skuoritsan seurakuntiin. Pakkaan kynttilät tiukasti, etteivät ne kärsi kuljetuksen aikana. Tuollainen tiivis paketti kiinnosti tullia. Näytin sen. ”Hyvää matkaa!”

Suomalainen sananlasku sanoo: niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan. Olen aina rajalla iloinen ja tyytyväinen – myös silloin, kun pääsen turvallisuuspoliisin haastatteluun. Työtään he vain tekevät.

Kerran yksi turvallisuuspoliisin mies kysyi, miksi minulla on kaulassa iso risti. Sanoin, että se papinristi. Hän näytti minulle kaulassa olevaa kasteristiä. Sanoin, että minullakin on pienempi risti kaulassa papinpaidan alla.

Skuoritsan seurakuntalainen tuli hakemaan minua rajalta ja illalla sain Ladan lainaan Maria-kodista.

Venäjän ”lupiini”

Suomessa on tänä kesänä keskusteltu paljon lupiinista, joka on vieraskasvi. Venäjällä todellinen ongelma on isomyrkkyputki eli paikallisesti barševik.

Sitä tuotiin Brešnevin aikaan karjanrehuksi. Toki kasvissa on valtavat lehdet. Mutta vain harva lehmä tai sika söi sitä. Se on erittäin myrkyllinen. Minulle kerrottiin, että jos lehmä söi sitä, maito maistui kummalliselta.

Mutta kuten valokuvasta näkyy, kasvissa on valtavasti siemeniä ja se on nopea leviämään. Sitä tuli Suomeenkin, mutta käsittääkseni se on saatu meiltä hävitettyä. Aiemmin sanottiin, että se pitää leikata kolmena peräkkäisenä vuonna, että juurikin kuolee. Nyt sanotaan, että vaaditaan viisi vuotta.

Kun Pietarin alueella on nykyään paljon viljelemättömiä peltoja, välillä näkee useiden hehtaarien kokoisia barševik-peltoja.

Sitä on kuulemma kolmisenkymmentä eri "sorttia". Lehdet ovat erilaisia ja osassa on vain muutama iso kukka, osassa kukkia voi olla toistakymmentä.

Jos kasvin nestettä saa iholle, se polttaa. Auringonvalo pahentaa – tulee melkein kuin palovamma.

Nyt on annettu laki, joka vaatii yksityisten maiden omistajia hävittämään kasvin. Mutta tienvarsilla ja pelloilla sitä riittää.

Onneksi Tuutarin kirkon lähistöllä kasvia ei juuri ole.

Synkkä kirja

Lomalla luin Simon Sebag Montefiore'n kirjan "Romanovit 1613-1918". Yli 800 sivua Venäjän 20 hallitsijasta, lisäksi kirjallisuusluettelo, viitteet ja henkilöhakemisto. Kaikkiaan yli 900 sivua.

Vaikka olen jonkin verran lukenut Venäjän historiasta, minulle oli yllätys tsaariperheen "rappeutuneisuus": käytännössä jokaisella oli rakastajattaria tai rakastajia. Eräs kehui, että hänellä on yli 300 lasta – jää Elon Muskin toiseksi.

Homoseksuaaleja ja lesboja oli paljon – tai pitäisi kai puhua biseksuaaleista.

Noina reiluna 300 vuotena Venäjän alue kasvoi keskimäärin 142 neliökilometriä päivässä eli noin 52000 neliökilometriä vuodessa. Nyky-Venäjä on noin 1700000 neliökilometriä, mutta tsaarivallan aikaan siihen kuuluivat Baltian maat, Puola ja Suomikin eli se oli varmaan noin 20 miljoonaa neliökilometriä. Varmaan vain Englanti on ollut vielä suurempi imperiumi. Venäjällä ei koskaan ollut merentakaisia siirtomaita – jollei lasketa mukaan Alaskaa, jonka Venäjä myi Yhdysvalloille vuonna 1867 7.2 miljoonalla dollarilla – vaan se laajeni Euroopassa ja Aasiassa. Nyt muutamat venäläispoliitikot ovat vaatineet Alaskan kaupan perumista.

Oli masentavaa lukea tsaariperheen elämästä, niin paljon ongelmia ja huonoja tapoja siellä oli.

Toisaalta on syytä huomata, että eivät myöhemmät tsaarit olleet oikeastaan venäläisiä, vaan lähinnä saksalaisia: tsaarien puoliset olivat saksalaisia prinsessoja. Jos tsaari oli 100 prosenttisesti venäläinen, hänen poikansa oli puoliksi venäläinen ja puoliksi saksalainen. Lapsenlapsi oli 25 prosenttisesti venäläinen ja 75 prosenttisesti saksalainen. Seuraava sukupolvi oli enää 12.5 prosenttisesti venäläinen jne.

Lisäksi epäillään, että yhdessä vaiheessa kruunun peri mies, jonka isä ei ollut Romanov, vaan tsaarittaren rakastaja.

Olen yrittänyt tutustua Venäjään ja sen historiaan, että ymmärtäisin elämää siellä paremmin. Kirjassa tuli paljon uutta ajateltavaa.

Ikävä kyllä länsimaissa nykyään tunnetaan Venäjää kovin huonosti – Yhdysvaltain hallinto on siitä karmea esimerkki.

Internet pimeni

Heinäkuun ensimmäisenä viikonloppuna internet ei toiminut.

Syynä olivat ukrainalaiset droonit, joiden takia internet suljettiin – drooneja voidaan ohjata internetin avulla. Noin puolella Venäjän alueista oli sama ongelma, aina Kauko-itää myöten.. Mutta erityisesti se tuntui Pietarissa ja Moskovassa, jossa lentoliikenne joutui kaaokseen. Lentoja peruttiin tai ne myöhästelivät, osa lennoista ohjattiin toisille kentille jne.

Mutta asia ei koskenut vain lentomatkustajia ja internetin käyttäjiä. Pankki- ja luottokortit eivät toimineet kaupassa. No, nostetaan rahaa automaatista – mutta eivät nekaan toimineet. Jos auton tankki oli tyhjä eikä käteistä, tuli ongelmia.

Drooneilla voidaan sodan aikana sekoittaa koko nykyinen yhteiskunta, kun melkein kaikki on riippuvaista internetin toiminnasta.

Minulla ei ole toimivia kortteja eli ostan kaiken käteisellä eli Narvassa vaihdetuilla ruplilla.

Huumori on välttämätöntä

Taisi olla Helsingin Sanomissa, jossa otsikko sanoi: "Putinin suosio romahti".

Heinäkuun kahdessa mielipidetiedustelussa kannatus todellakin laski: 83 prosentista 79 prosenttiin. Taitaa vain Pohjois-Koreassa olla suosituimpi johtaja, kun Sauli Niinistö on jo eläkkeellä.

Tosiasiassa mielipidetiedustelujen virhemarginaali on 2-3 prosenttia. Eli jos ensimmäinen mielipidetiedustelu oli "ylioptimistinen" ja jälkimmäinen liian negatiivinen, periaatteessa kannatus olisi voinut hieman nousta.

Puhutaan paljon Venäjän propagandasta, mutta ei länsikään ole niin puolueeton kuin luulemme tai toivomme.

Maaliskuussa 2022 sanottiin, että Venäjältä loppuvat ohjukset jo kesällä. Vielä niitä näkyy riittävän.

Venäläisiä erikoisuuksia

Tuutarin kirkon lähellä ei ole kunnon ruokakauppaa. Pitää lähteä autolla joko Krasnoje Seloon tai Hatsinaan.

Reilu vuosi sitten noin viiden kilometrin päähän alettiin rakennetaan kauppaa. Hitaasti rakentaminen edistyi ja kaupan nimikin vaihtui ainakin kerran.

Alkukesästä kauppa avautui. Mutta se on yllättävän pieni. Lisäksi siellä on vain yksi kassa – muut ovat itsepalvelukassoja, joita minä en voi käyttää, koska minulla ei ole venäläistä pankkikorttia.

Kun rakennusta tehtiin, siinä ei ollut aluksi yhtään ikkunaa tai ovea. Lopulta seinään tehtiin kaksi aukkoa niitä varten. Paksuja betonipalkkejakin piti katkaista.

Unohtiko arkkitehti ovet ja ikkunat?

Tavaraa kaivataan

Tällä hetkellä ei ole erityisiä toivomuksia.

Pieni opetuksen sana

Benjaminin heimossa oli rikas ja mahtava mies, jonka nimi oli Kis. Hänen isänsä oli Abiel, Serorin poika. Serorin isä oli Bekorat ja tämän isä benjaminilainen Afiah. Hänellä oli nuori ja komea poika, jonka nimi oli Saul. Koko Israelissa ei ollut komeampaa miestä kuin Saul, hän oli päätänsä pitempi kaikkia muita. (1 Sam 9:1-2)

Saul oli Israelin ensimmäinen kuningas, mutta Jumala hylkäsi hänet ja seuraavaksi kuninkaaksi tuli Daavid, jolle Jumala lupasi, että hänestä alkaa pysyvä kuningassuku Israelissa.

Saul tuli mieleeni, kun kuulin radiosta – sama juttu oli myöhemmin myös Helsingin Sanomissa – että nyt kehitetään uusia mansikkalajeja.

Nykyiset mansikat ovat isoja ja kauniin punaisia. Niissä on kuitenkin yksi vika: niissä ei juuri ole makua. Olen huomannut saman, kun olen ostanut kaupasta mansikoita. Varmaan tilalta poimitut mansikat ovat parempia.

Makua yritetään parantaa ottamalla vanhoista ”maalaismansikoista” geenejä. Uudet mansikat eivät ole yhtä kauniita, joskus ne ovat jopa rumia, mutta yritetään saada ne maukkaammiksi. Kehitystyö vie vielä jonkin aikaa, muutamia vuosia.

Suomen luterilaisessa kirkossa on sama ongelma: pitää olla kaunis ja aikaan sopiva. Mutta maku on kadonnut. Nyt pitäisi saada vanhoja geenejä (Raamatusta), että saataisiin makua, josta ihmiset kiinnostuisivat.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Että edes Viron raja pysyisi auki
- Sujuvia rajanylityksiä
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista. Istanbulissa käydyissä neuvotteluissa ei päästy paljon eteenpäin.
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- ”Laina-auton” pysymistä kunnossa. Matkamittarissa on jo yli 170000 kilometriä.
-
- Että Inkerin kirkosta annettaisiin oikea kuva myös maallisissa tiedotusvälineissä.

Jostain syystä en pysty muuttamaan ”laatikossa” olevaa tekstiä.

Yksi uusi rukousaihe:

hyviä yöunia

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumerollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Selystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumerolla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä Inkerin kirkossa, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräysluvan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.